

אמא יקרה שלי!

נסגר המעגל ואת מצטרפת לאבא.

הגעת לארץ ולקיבוץ ללא משפחה. התנאים היו קשים ורק בגלל עקשנותו של אבא נשאתם בקיבוץ. היית החלוץ בלינה המשפחתית. לקחת את ילדיך לישון בבית כנגד כל המוסכמות, כי רצית את הטוב ביותר עבורם, ועליך הסתכלו כעל חריגה בקיבוץ.

במשך כל השנים התמסרת לגידול וטיפוח המשפחה אבא היה נהג, וערבים שלמים היית לבד, ולמרות זאת עזרת לאנשים במצוקה, בשקט, בסתר מבלי שיידעו על כך בקיבוץ.

זכור לי המשפט שאמרת לי כל כך הרבה פעמים - תמיד לעזור לחלשים, החזקים מסתדרים. משפט זה חרוט בזכרוני, ואני מנסה ללכת בדרכיך.

קרוב ל-14 שנים מאז שאבא נפטר, ואת שטיפלת בו במסירות ובאהבה, נשברת. את שהיית החולה, נשאת לבד. נולדו ילדי והקשר ביניכם היה אדיר, הביקורים ההדדיים היטיבו עימך.

בשנים האחרונות עברת לבית אחדות, ואנחנו ניסינו לעזור לך, אך בתקופה האחרונה המחלה הארוכה שגמרה את אבא פגעה גם בך. אני מקווה שבטיפולי בך החזרתי לך ולו במעט את כל מה שהענקת לי ולילדי במשך כל השנים.

נוחי בשלום אמא יקרה, אני כבר מתגעגעת.